

Франсуа Війон

Підготувала учениця 7-В
класу Ляшук Яна

Біографія

- Франсуа Війон (справжнє ім'я Франсуа Монкорб'є або де Лож) народився 1 квітня 1431 р. в Парижі, в провінції Бурбонне. В 8-річному віці він втратив батька, і мати віддала хлопчика далекому родичу капеланові Гійому Війону, настоятелеві церкви святого Бенедикта. В 1443 році Франсуа вступив у Сорбонну на факультет мистецтв (що мав підготовчий характер), де здобув ступінь ліценціата, а потім магістра. Закінчення курсу давало право бути дрібним чиновником або викладачем. Війон зробив усе, аби не бути бюрократом при житті, і став викладачем французької поезії для багатьох, але — лише в посмертних виданнях.

Студентські витівки Війона

- Війон зовсім не був старанним студентом: «О господи, якби я вчився в дні моєї нерозсудливої юності і присвятив себе добрим вдачам, — я отримав би будинок і м'яке ліжко. Але що говорити! Я біг з школи, як лукавий хлопчисько: коли я пишу ці слова — серце моє обливається кров'ю». Його більше привертали гулянки, зіткнення студентів з владою, вуличні бійки. Наприклад, дуже популярною розвагою студентів Сорбонни були викрадення відомих вивісок із паризького ринку. Ціль цієї забави полягала в тому, що, наприклад, «Олень» мав повінчати «Козу» і «Ведмедя», а «Папуга» — стати «весільним подарунком» для «новоженців».

Освіта

- Війон навчався на факультеті мистецтв у Сорбонні. В 1449 році він отримав диплом бакалавра, згодом став ліценціатом, а влітку 1452 р. — магістром. 1455 року поет смертельно поранив у вуличній сутичці молодого священика і був змушений утікати з Парижа.

Творчість

У 1461-1462 роках Війон пише «Заповіт», який іще називають «Великим заповітом». У 1463 він знову потрапляє до в'язниці через вуличну бійку, що закінчилася вбивством, і цього разу його засудили до повішення. Чекаючи на страту, він написав «Баладу в'шальників». Але після того, як поет подав прохання про помилування, вирок замінили на десятирічне вигнання з міста. Відтоді сліди Війона втрачено. Рік і місце його смерті невідомі.

Війон жив у кінці епохи, яку прийнято називати зрілим, або високим середньовіччям. Його творчість увібрала основні риси поезії того часу, але в ній уже помітні й риси раннього Відродження. Для тогочасної поетичної творчості були характерні сталі, повторювані теми, сюжети, форми і формули, що відобразилося й у творах Війона, але поет розкриває ці теми дуже сміливо й відверто, надаючи їм індивідуальних рис.

Творчість

- Творчість Франсуа Війона вважають завершенням епохи середньовіччя й одночасно провіщенням нової доби Відродження. Використавши традиційні форми й теми середньовічної поезії, поет вклав у них свої почуття та досвід, утверджуючи право людини бути в цьому світі самою собою.

Франсуа Рабле у своєму романі «Гаргантюа і Пантагрюель» розповідає, нібито Війон у той час, коли сліди його було втрачено, оселився в Пуатьє і був там кліриком. Таке припущення має свої підстави: збереглися вірші Війона пуатевенською говіркою. Взагалі особа Війона неодноразово привертала увагу письменників: крім Рабле, його робили персонажем своїх творів Р. Стівенсон та інші автори.